

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/153/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112208372
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112208372.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36854140, zastúpená: Mgr. Miroslav Rybánsky, advokát, so sídlom Grösslingová 10, Bratislava p r o t i žalovanému: 1. P. G. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom W.Q., O. XX a 2. G. P., nar. XX.X.XXXX, posledne bytom, F., P. XX, zastúpená opatrovníčkou Elenou Orocockou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, o zaplatenie 23.354,65 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie istiny nad 23.104,65 Eur.

P r i p ú š ť a zmenu žaloby ohľadom zaplatenia úrokov z úveru a úrokov z omeškania v zmysle písomného podania žalobcu zo dňa 1.3.2013.

Žalobu z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 19.3.2012 domáhal zaplatenia istiny vo výške 23.354,65 Eur s úrokmi z úveru vo výške 14,70 % p.a. zo sumy 12.924,16 Eur od 25.2.2012 a od toho istého dátumu žiadal aj o priznanie úrokov z omeškania vo výške 9% p.a. zo súm 12.924,16 Eur, 7.120,74 Eur a 85,64 Eur až do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovanými ako spoludlžníkmi dňa 14.3.2008. Už v žalobe uviedol, že úver sa stal splatným 15.10.2008. V dôsledku čiastočných úhrad po podaní žaloby zobral žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 250 Eur a v súlade s dátumom čiastočných úhrad zmenil žalobu písomným podaním z 1.3.2012 v časti príslušenstva pohľadávky tak, že žiadal priznať zmluvný úrok 14,70 p.a. zo sumy 12.924,16 Eur od 25.2.2012 do 15.6.2012, zo sumy 12.824,16 Eur od 16.6.2012 do 20.7.2012, zo sumy 12.774,16 Eur od 21.7.2012 do 16.8.2012, zo sumy 12.724,16 Eur od 17.8.2012 do 25.9.2012 a zo sumy 12.674,16 Eur od 26.9.2012 do zaplatenia. Podobne upravil aj úroky z omeškania vo výške 9% p.a. za obdobie a z tých súm ako je to uvedené pri zmluvnom úroku. Súd túto zmenu žaloby pripustil podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Žalovaná v 2. rade sa zdržiava na neznámom mieste v M., jej adresu nevedel uviesť ani žalovaný v 1. rade a ani rodičia žalovanej. Súd preto podľa § 29 ods. 2 O.s.p. jej ustanovil opatrovníčku, ktorá sa k žalobe nevyjadřila.

Žalovaný v 1. rade písomným podaním doručeným súdu 27.12.2012 vzniesol námietku premlčania.

Účastníci vrátane opatrovníčky žalovanej sa na pojednávanie napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Súd preto vo veci pojednával s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov, zmluvou o bežnom účte zo dňa 25.10.2007, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.3.2008, obchodnými podmienkami žalobcu pre spotrebiteľské úvery, oznámeniami o zosplatnení úveru s návratkami ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 25.10.2007 bola medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade uzavretá zmluva o bežnom účte. Následne dňa 14.3.2008 účastníci podpísali zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol obom žalovaným úver do výšky úverového limitu 400.000,- Sk (13.277,57 Eur). V čl. IV. zmluvy bol dohodnutý zmluvný úrok 14,70% p.a. RPMN bolo určené vo výške 19,81%. V čl. VI. zmluvy bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 15% p.a. Účastníci sa zaviazali úver splácať mesačne po 11.126 Sk (369,32 Eur) a to 48 splátkami od 25.4.2008 do 25.3.2012 (čl. V.).

Podľa bodu 10.1 obchodných podmienok žalobcu banka je oprávnená v prípade omeškania dlžníka so splátkami vysloviť zosplatnenie pohľadávky z úveru ku dňu uvedenému v oznámení.

Žalovaní úver riadne nesplácali, preto žalobca listom zo dňa 29.10.2008 oznámil zosplatnenie predmetného úveru ku dňu 25.10.2008.

Žalovaná suma predstavuje nezaplatenú istinu úveru 12.924,16 Eur ku dňu 24.2.2012. K tomuto dňu boli kapitalizované aj zmluvné úroky 14,70 % p.a. vo výške 7.120,74 Eur a úroky z omeškania vo výške 3.224,11 Eur. Z pripojeného výpočtu úrokov z omeškania však nie je zrejmé z akej sadzby boli počítané, či podľa úverovej zmluvy (15% p.a.) alebo podľa zákonného limitu stanovenom v nariadení vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Do istiny boli napokon započítané aj poplatky vo výške 85,64 Eur, ktoré však žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval a ich dôvodnosť nepreukázal. Súd však v tomto smere nepovažoval za účelné a hospodárne zaoberať sa týmito spornými nárokmi, keďže žalovaný v 1. rade vzniesol námietku premlčania a súd ju považoval za dôvodnú.

Je nespochybniteľné (napokon to priznáva aj sám žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 1.3.2013), že zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi účastníkmi je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda v znení účinnom od 1.1.2008 (úverová zmluva bola uzavretá 14.3.2008).

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Žalobca v už spomínanom písomnom podaní námietku premlčania považoval za nedôvodnú, keďže pri úverovej zmluve ide o absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka a

na takéto právne vzťahy sa aplikuje Obchodný zákonník vrátane premlčacej lehoty upravenej v § 397, ktorá predstavuje 4 roky. Podľa žalobcu teda premlčacia lehota začala plynúť 16.10.2008 a uplynula až 16.10.2012. Aj keď sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nejedná sa o samostatný typ zmluvy, ale predstavuje druh zmluvy, pre ktorý najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a náležitosti vrátane neprípustnosti neprijateľných podmienok na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úverová zmluva je upravená v § 497 a 507 Obchodného zákonníka a aj keď ide o spotrebiteľskú zmluvu, riadi sa režimom Obchodného zákonníka. Tento názor je podporený aj novelizáciou § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý zakotvil pri spotrebiteľskej zmluve limit úrokov z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Aplikáciu § 54 ods. 1 OZ pre tento prípad považoval za nesprávnu, keďže týka sa len zmluvnej úpravy, nie skutočností, ktorá vyplýva priamo zo zákona.

Súd sa stotožnil s názorom žalobcu o úverovej zmluve predstavujúcej absolútny obchod, ako aj s tým, že aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľské zmluvy, čomu napokon nasvedčuje aj definícia spotrebiteľských zmlúv podľa už citovaného § 52 ods. 1 OZ. Podľa neho spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Nepochybne žalobca bol v pozícii dodávateľa a žalovaní ako spotrebiteľia s poukazom na § 52 ods. 3, 4 OZ. Možno sa stotožniť aj s tým, že spotrebiteľské zmluvy nie sú samostatným typom zmlúv, ale predstavujú určitý druh zmlúv, ktoré majú osobitný režim právnej úpravy a to práve so zámerom poskytnutia ochrany spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strany. Nadobúdajú tak občianskoprávny charakter a preto aj úprava premlčania sa riadi Občianskym zákonníkom, keďže jeho úprava je pre spotrebiteľa v tomto prípade výhodnejšia. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je aplikovateľné aj pri posudzovaní premlčania a nevzťahuje sa len na posúdenie zmluvných podmienok v konkrétnej zmluve, ale celého právneho vzťahu medzi účastníkmi založeného príslušnou zmluvou. Keďže zmluvné podmienky a teda aj zmluva ako taká sa posudzuje podľa Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie, potom tak sa posudzujú aj ďalšie súvisiace právne skutočnosti vrátane premlčania.

K tomu istému záveru o trojročnej premlčacej lehote aj pri absolútnom obchode, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu a ak je to v záujme spotrebiteľa súd dospel aj v právoplatnom rozsudku tohto súdu sp. zn. 11C 231/2011 zo dňa 9.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013 ako aj v rozsudku č.k 11C 11/2011-77 zo dňa 17.2.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co 38/2012-119 zo dňa 26.2.2013.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach ustanovené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V danom prípade začala premlčacia lehota plynúť odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru t.j. od 26.10.2008 a uplynula 26.10.2011. Keďže žaloba bola podaná až 19.3.2012 a žalovaný 1. rade vzniesol námietku premlčania, súd musel žalobu z dôvodu oprávnenej námietky premlčania zamietnuť.

O čiastočnom zastavení konania bolo rozhodnuté podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, keďže však bol v konaní neúspešný, súd mu s poukazom na citované zákonné ustanovenia náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.